

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

11. juli 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 251/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2016/C 251/02 Nye dommere ved Rettens edsaflæggelse 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 251/03 Sag C-578/15 P: Appel iværksat den 9. november 2015 af Mansour Dairek Attoumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2016 i sag T-278/14 – Dairek Attoumi mod KHIM – Diesel 3

2016/C 251/04 Sag C-160/16: Sag anlagt den 18. marts 2016 – Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik 3

2016/C 251/05 Sag C-193/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 7. april 2016 — E mod Subdelegación del Gobierno en Álava 4

2016/C 251/06	Sag C-196/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 7. april 2016 – Comune di Corridonia mod Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente	5
2016/C 251/07	Sag C-197/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 8. april 2016 – Comune di Loro Piceno m.fl. mod Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente	5
2016/C 251/08	Sag C-206/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. april 2016 – Marco Tronchetti Provera SpA m.fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	6
2016/C 251/09	Sag C-207/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta (Spanien) den 14. april 2016 – Ministerio Fiscal	7
2016/C 251/10	Sag C-211/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Italien) den 15. april 2016 – Bimotor SpA mod Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino	7
2016/C 251/11	Sag C-212/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den 15. april 2016 – DUK Versorgungswerk eV og Gothaer Pensionskasse AG mod BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH	8
2016/C 251/12	Sag C-223/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. april 2016 – Casertana Costruzioni Srl mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo - A.R.CA.DI.S.	9
2016/C 251/13	Sag C-226/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. april 2016 – Eni SpA, Eni Gas & Power France SA og Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz mod Premier ministre og Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2016/C 251/14	Sag C-239/16 P: Appel iværksat den 25. april 2016 til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2016 i de forenede sager T-546/13, T-108/14 og T-109/14, Ante Šumelj m.fl. mod Europa-Kommissionen	11
2016/C 251/15	Sag C-240/16 P: Appel iværksat den 26. april 2016 af Vedran Vidmar m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2016 i sag T-507/14, Vedran Vidmar og Darko Graf mod Europa-Kommissionen	13
2016/C 251/16	Sag C-241/16 P: Appel iværksat den 26. april 2016 af Darko Graf til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2016 i sag T-507/14, Vedran Vidmar og Darko Graf mod Europa-Kommissionen	14
2016/C 251/17	Sag C-242/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 27. april 2016 – José Rui Garrett Pontes Pedroso mod Netjets Management Limited	16
2016/C 251/18	Sag C-255/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Københavns Byret (Danmark) den 2. maj 2016, Anklagemyndigheden mod Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S	17
2016/C 251/19	Sag C-261/16 P: Appel iværksat den 10. maj 2016 af Kühne + Nagel International AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-254/12, Kühne + Nagel International AG m.fl. mod Europa-Kommissionen	18

Retten

2016/C 251/20	Forenede sager T-479/11 og T-157/12: Rettens dom af 26. maj 2016 – Frankrig og IFP Énergies nouvelles mod Kommissionen (Statsstøtte — olieeftersøgning — implicit og ubegrænset statsgaranti til Institut Français du pétrole (IFP) ved tildeling af status som en offentlig virksomhed af industriel og handelsmæssig karakter (EPIC) — fordel — formodning om on fordel)	20
2016/C 251/21	Sag T-292/12 RENV: Rettens dom af 1. juni 2016 – Mega Brands mod EUIPO – Diset (MAGNEXT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MAGNEXT — det ældre nationale ordmærke MAGNET 4 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	21
2016/C 251/22	Sag T-160/13: Rettens dom af 2. juni 2016 – Bank Mellat mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — restriktioner på overførsler af pengemidler, der involverer iranske finansieringsinstitutter — Rettens kompetence — annullations-søgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — søgsmålsinteresse — formaliteten — proportionalitet — begrundelsespligt — retsgarantier i artikel 215, stk. 3, TEUF — retssikkerhed — forbud mod vilkårlighed — tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder)	21
2016/C 251/23	Sag T-454/14: Rettens dom af 31. maj 2016 – Warimex mod EUIPO (STONE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket STONE — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	22
2016/C 251/24	Forenede sager T-510/14 og T-536/14: Rettens dom af 2. juni 2016 – Staywell Hospitality Group og Sheraton International IP mod EUIPO – Sheraton International IP og Staywell Hospitality Group (PARK REGIS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket PARK REGIS — ældre EU-figurmærke ST. REGIS — delvist afslag på registrering — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	23
2016/C 251/25	Sag T-654/14: Rettens dom af 2. juni 2016 – Revolution mod EUIPO (REVOLUTION) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket REVOLUTION — varemærke bestående af et reklame-slogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2016/C 251/26	Sag T-662/14: Rettens dom af 1. juni 2016 – Ungarn mod Kommissionen (Fælles landbrugspolitik — direkte betalinger — yderligere kriterier for miljømæssige fokusområder i kort omdrift — artikel 45, stk. 8, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 — artikel 46, stk. 9, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 — magtmisbrug — retssikkerhed — forbud mod forskelsbehandling — berettiget forventning — ejendomsret — begrundelsespligt)	24
2016/C 251/27	Sag T-723/14: Rettens dom af 2. juni 2016 – HX mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indekryssning af midler — vedtagelse af konklusioner — fejlvurdering)	25
2016/C 251/28	Sag T-34/15: Rettens dom af 1. juni 2016 – Wolf Oil mod EUIPO – SCT Lubricants (CHEMPIOIL) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHEMPIOIL — det ældre figurmærke CHAMPION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — undersøgelse ex officio af de faktiske omstændigheder — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009)	26

2016/C 251/29	Sag T-99/15: Rettens dom af 26. maj 2016 – Sfera Joven mod EUIPO – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA) (EU-varemærker — indsigelsessag — EU-ordmærket NOOSFERA — de ældre nationale ord- og figurmærker SFERA, Sfera colours og sfera CENTROS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2016/C 251/30	Sag T-110/15: Rettens dom af 26. maj 2016 – International Management Group mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en undersøgelse ved OLAF — afslag på aktindsigt — undtagelsen om beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — kategori af dokumenter)	27
2016/C 251/31	Sag T-240/15: Rettens dom af 1. juni 2016 – Grupo Bimbo mod EUIPO (formen på en stang med fire ringe) (EU-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke — formen på en stang med fire ringe — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)	28
2016/C 251/32	Sag T-254/16: Rettens dom af 26. maj 2016 – Aldi Einkauf mod EUIPO – Dyado Liben (Casale Fresco) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Casale Fresco — ældre EU-ordmærke FREZCO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2016/C 251/33	Sag T-301/15: Rettens dom af 31. maj 2016 – Jochen Schweizer mod EUIPO (Du bist, was du erlebst.) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Du bist, was du erlebst. — absolut registreringshindring — varemærke bestående af et reklameslogan — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2016/C 251/34	Sag T-331/15: Rettens dom af 26. maj 2016 – Bimbo mod EUIPO (THE SNACK COMPANY) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket THE SNACK COMPANY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	30
2016/C 251/35	Sag T-754/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. maj 2016 – Efler m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — borgerinitiativ — afslag på registrering — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)	30
2016/C 251/36	Sag T-168/15: Rettens kendelse af 11. maj 2016 – Grækenland mod Kommissionen (ELFUL — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — ufornuddent at træffe afgørelse)	31
2016/C 251/37	Sag T-310/15: Rettens kendelse af 27. april 2016 – European Union Copper Task Force mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — plantebeskyttelsesmidler — gennemførselsforordning (EU) 2015/408 — oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution — medtagelse af kobberforbindelser på den nævnte liste — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	32
2016/C 251/38	Sag T-601/15: Rettens kendelse af 13. maj 2016 – CEVA mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — projekt om forskning og teknologisk udvikling på området benævnt »Alger fra bæredygtig akvakultur som råvare til bionedbrydeligt biobaseret plastik« — Seabioplas-kontrakten — påstand om betaling af det skyldige finansielle bidrag — modregning — søgsmålsfrist — forsinkelse — manglende retlig interesse — afvisning)	32

2016/C 251/39	Sag T-191/16: Sag anlagt den 25. april 2016 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen	33
2016/C 251/40	Sag T-205/16: Sag anlagt den 4. maj 2016 – Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen	34
2016/C 251/41	Sag T-206/16: Sag anlagt den 2. maj 2016 – Bodegas Verdúguez mod EUIPO (TRES TOROS 3)	35
2016/C 251/42	Sag T-207/16: Sag anlagt den 4. maj 2016 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Kommissionen	36
2016/C 251/43	Sag T-215/16: Sag anlagt den 4. maj 2016 – Cop mod EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)	37
2016/C 251/44	Sag T-217/16: Sag anlagt den 10. maj 2016 – Internacional de Productos Metálicos mod Kommissionen	38
2016/C 251/45	Sag T-223/16: Sag anlagt den 5. maj 2016 – Massive Bionics mod EUIPO – Apple (DriCloud)	39
2016/C 251/46	Sag T-241/16: Sag anlagt den 13. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – WE Brand (EW)	40
2016/C 251/47	Sag T-250/16 P: Appel iværksat den 23. maj 2016 af Sergio Spadafora til prøvelse af Personalerettens kendelse af 7. april 2016 i sag F-44/15, Spadafora mod Kommissionen	41
2016/C 251/48	Sag T-254/16: Sag anlagt den 19. maj 2016 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) mod Kommissionen	42
2016/C 251/49	Sag T-257/16: Sag anlagt den 19. maj 2016 – NM mod Det Europæiske Råd	43
2016/C 251/50	Sag T-258/16: Sag anlagt den 25. maj 2016 – Mediterranean Premium Spirits mod EUIPO – G-Star Raw (GINRAW)	44
2016/C 251/51	Sag T-259/16: Sag anlagt den 23. maj 2016 – Trost Auto Service Technik mod EUIPO (AUTOSERVICE.COM)	45
2016/C 251/52	Sag T-271/16: Sag anlagt den 30. maj 2016 – Pempe mod EUIPO – Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)	45
2016/C 251/53	Sag T-276/16: Sag anlagt den 30. maj 2016 – Viridis Pharmaceutical mod EUIPO – Hecht-Pharma (Boswelan)	46

Retten for EU-Personalesager

2016/C 251/54	Sag F-41/10: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. juni 2016 – Bermejo Garde mod EØSU (Personalesag — hjemvisning til Personaleretten efter ophævelse — vedtægtens artikel 12a — tjenestemand, der har været udsat for chikane — vedtægtens artikel 22a — tjenestemand, som slår alarm — ansøgning om bistand — afslag — ret til beskyttelse — betingelser — afslag — konsekvenser — påstand om erstatning)	48
2016/C 251/55	Sag F-111/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. maj 2016 – GW mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af udgifter til lægebehandling — konkret og indgående undersøgelse)	49
2016/C 251/56	Sag F-18/16: Sag anlagt den 31. marts 2016 – ZZ mod Kommissionen	49
2016/C 251/57	Sag F-21/16: Sag anlagt den 28. april 2016 – ZZ mod Frontex	50
2016/C 251/58	Sag F-22/16: Sag anlagt den 29. april 2016 – ZZ mod CPVO	50
2016/C 251/59	Sag F-23/16: Sag anlagt den 2. maj 2016 – ZZ mod Kommissionen	51
2016/C 251/60	Sag F-24/16: Sag anlagt den 13. maj 2016 – ZZ mod Kommissionen	51
2016/C 251/61	Sag F-25/16: Sag anlagt den 18. maj 2016 – ZZ mod EEAS	52

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 251/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 243 af 4.7.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 232 af 27.6.2016

EUT C 222 af 20.6.2016

EUT C 211 af 13.6.2016

EUT C 200 af 6.6.2016

EUT C 191 af 30.5.2016

EUT C 175 af 17.5.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Nye dommere ved Rettens edsaf­læggelse

(2016/C 251/02)

Efter at være blevet udnævnt til dommere ved Retten for perioden fra den 29. maj 2016 til den 31. august 2019 ved afgørelse af 24. maj 2016 ⁽¹⁾ truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater har I. Reine, F. Schalin og P.G. Xuereb den 8. juni 2016 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 141 af 28.5.2016, s. 76.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 9. november 2015 af Mansour Dairek Attoumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2016 i sag T-278/14 – Dairek Attoumi mod KHIM – Diesel

(Sag C-578/15 P)

(2016/C 251/03)

*Processprog: spansk***Parter**

Appellant: Mansour Dairek Attoumi (ved abogados E. Manresa Medina og J.M. Manresa Medina)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Diesel, S.P.A.

Ved kendelse af 26. maj 2016 har Retten (Tiende Afdeling) forkastet appellen og pålagt Mansour Dairek Attoumi at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. marts 2016 – Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-160/16)

(2016/C 251/04)

*Processprog: græsk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og K. Talabér-Ritz)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁾ af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne, som suppleret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 ⁽²⁾ af 16. januar 2012, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne, idet den ikke har fremlagt en rapport om omkostningsoptimale niveauer.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Den 18. marts 2016 anlagde Europa-Kommissionen et søgsmål mod Den Helleniske Republik med påstand om, at Domstolen fastslår, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne, som suppleret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 af 16. januar 2012, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne, idet den ikke har fremlagt en rapport om omkostningsoptimale niveauer.
2. Kommissionen har i forbindelse med søgsmålet anført, at de græske myndigheder med hensyn til de ovenfor nævnte påstande endnu ikke har fremsendt den endelige rapport om omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne, beregnet ved anvendelse af rammen for den sammenligningsmetode, som er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012, og at der derfor er sket en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU.

⁽¹⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 81 af 21.3.2012, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 7. april 2016 — E mod Subdelegación del Gobierno en Álava

(Sag C-193/16)

(2016/C 251/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Álava

Præjudicielt spørgsmål

Udgør appellanten, som er idømt 12 års fængsel for gentagne seksualforbrydelser mod mindreårige, en reel og umiddelbar trussel for den offentlige sikkerhed i henhold til bestemmelserne i artikel 27[, stk. 1 og 2,] i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, når der henses til, at han sidder i fængsel, og at han har afsonet seks år, hvorfor der resterer adskillige år, inden han kan blive løsladt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 7. april 2016 – Comune di Corridonia mod Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Sag C-196/16)

(2016/C 251/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Corridonia

Sagsøgte: Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Præjudicielt spørgsmål

Henset til bestemmelserne i artikel 191 TEUF og artikel 2 i direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾, kan iværksættelse af en screening med henblik på afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet (og en eventuel gennemførelse af en sådan undersøgelse) efter anlægget er blevet opført, anses for forenelig med EU-retten, når en national retsinstans har annulleret tilladelsen med henvisning til, at projektet ikke har været genstand for en screening med henblik på afgørelsen af, om der skulle foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet, idet bestemmelser i national ret, der var i strid med EU-retten, fastslog, at det var uforholdsmæssigt at foretage en sådan screening?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 8. april 2016 – Comune di Loro Piceno m.fl. mod Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Sag C-197/16)

(2016/C 251/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Loro Piceno, Marcello Bartolini, Filippo Bruè, Sergio Forti, Stefano Piatti, Gaetano Silveti, Gianfranco Silveti, Rocco Tirabasso, Sante Vagni, Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co., Suolificio Elefante Srl, Suolificio Roxy Srl og Aldo Alessandrini

Sagsøgt: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Præjudicielt spørgsmål

Henset til bestemmelserne i artikel 191 TEUF og artikel 2 i direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾, kan iværksættelse af en screening med henblik på afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet (og en eventuel gennemførelse af en sådan undersøgelse) efter anlægget er blevet opført, anses for forenelig med EU-retten, når en national retsinstans har annulleret tilladelsen med henvisning til, at projektet ikke har været genstand for en screening med henblik på afgørelsen af, om der skulle foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet, idet bestemmelser i national ret, der var erklæret forfatningsstridig som værende i strid med EU-retten, fastslog, at det var ufnødent at foretage en sådan screening?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012 L 26, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. april 2016 –
Marco Tronchetti Provera SpA m.fl. mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)**

(Sag C-206/16)

(2016/C 251/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA og Lauro Sessantuno SpA

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielt spørgsmål

Er det til hinder for en korrekt anvendelse af dels artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF ⁽¹⁾ af 21. april 2004 om overtagelsestilbud i relation til de generelle principper i direktivets artikel 3, stk. 1, dels de EU-retlige principper om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitet, rimelighed, gennemsigtighed og forbud mod forskelsbehandling, at nationale bestemmelser – såsom artikel 106, stk. 3, litra d), nr. 2), i lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 (den konsoliderede lovtekst vedrørende bestemmelserne om finansiel formidling i medfør af artikel 8 og 21 i lov nr. 52 af 6.2.1996), med senere ændringer, og artikel 47 g i beslutning nr. 11971 af 14. maj 1999 truffet af Consob (gennemførelsesforordning for lovdekret nr. 58 af 24.2.1998 om regulering af udstedere), med senere ændringer – giver Consob beføjelse til at forhøje det i den nævnte artikel 106 omhandlede overtagelsestilbud »i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere« uden at specificere de specifikke former for adfærd, som kendetegner denne samordning, og således uden klart at definere de omstændigheder og kriterier, som skal være opfyldt for at Consob skal have beføjelse til at forhøje den tilbudte pris?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21.4.2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta (Spanien) den 14. april 2016 – Ministerio Fiscal

(Sag C-207/16)

(2016/C 251/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta

Part i hovedsagen

Ministerio Fiscal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det muligt at fastslå, om der er tale om en tilstrækkelig grov kriminalitet, som retfærdiggør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartrets ⁽¹⁾ artikel 7 og 8, ved alene at tage den straf i betragtning, som kan idømmes for den efterforskede forbrydelse, eller er det tillige nødvendigt at fastslå, at der i forbindelse med den kriminelle adfærd foreligger særlige niveauer for krænkelse af individuelle og/eller kollektive retsgoder?
- 2) Hvis man ved fastsættelsen af forbrydelsens grovhed udelukkende henholder sig til den straf, der kan idømmes, og til Unionens forfatningsmæssige principper, som Domstolen har anvendt i dom af 8. april 2014 som kriterium for en streng efterprøvelse af direktivet ⁽²⁾, hvad bør denne minimumsgrænse i påkommende tilfælde da være? Ville det være foreneligt med en generel bestemmelse om en grænse på tre års fængsel?

⁽¹⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326, s. 391).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Italien) den 15. april 2016 – Bimotor SpA mod Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino

(Sag C-211/16)

(2016/C 251/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bimotor SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino

Præjudicielt spørgsmål

Er fællesskabsbestemmelserne om moms (Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17.5.1977, som ændret ved direktiv 2002/38/EF⁽²⁾ og direktiv 2006/112/EF⁽³⁾) til hinder for en national bestemmelse – såsom artikel 34, stk. 1, i lov nr. 388 af 23. december 2000 – hvorefter tilbagebetaling eller modregning af momstilgodehavender for hvert enkelt skatteår ikke er tilladt i deres fulde omfang, men alene op til en fastlagt øvre grænse?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2002/38/EF af 7.5.2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser (EFT L 128, s. 41).

(³) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vergabekammer Südbayern (Tyskland) den 15. april 2016 – DUK Versorgungswerk eV og Gothaer Pensionskasse AG mod BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH

(Sag C-212/16)

(2016/C 251/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Vergabekammer Südbayern

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DUK Versorgungswerk eV og Gothaer Pensionskasse AG

Sagsøgt: BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med kravet om at sikre effektiv retsbeskyttelse i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 2d, stk. 1, litra a), i direktiv 89/665/EØF⁽¹⁾ som ændret ved direktiv 2007/66/EF⁽²⁾, at en person, som gør gældende, at en kontrakt, som er tildelt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, er uden virkning, ikke får adgang til en klageprocedure på grund af, at den pågældende ikke vil kunne lide en skade, fordi den ordregivende myndighed, som forud for tildelingen ikke offentliggjorde en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende og ikke gennemførte en behørig udbudsprocedure, ved erklæring i klageproceduren bindende fastsætter den ydelse, der skal udføres, på en sådan måde, at den økonomiske aktør, som anlægger sagen, ikke ville kunne udføre den?
- 2) a) Udgør det en væsentlig ændring af aftalen som omhandlet i Domstolens retspraksis (dom af 19.6.2008 – C-454/06, pressetext), når en offentlig virksomhed, som er udskilt fra en anden offentlig virksomhed, i forbindelse med overførsel af en del af en virksomhed som omhandlet i direktiv 2001/23/EF⁽³⁾ indgår en ny kontrakt om arbejdsmarkedspensionsordning med den udskillende offentlige virksomheds hidtidige leverandør af arbejdsmarkedspensionsordning, som for at sikre de overførte arbejdstageres ret til alders- og invaliditetsydelse på grundlag af arbejdsmarkedspensionsordningen hvad dette angår er identisk med den oprindelige kontrakt, og den udskilte offentlige virksomhed kontrolleres af den udskillende offentlige virksomhed som eneste selskabsdeltager?

Såfremt spørgsmål 2 a) besvares bekræftende:

- b) Er det lovligt at gennemføre et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i henhold til artikel 31, nr. 1), litra b), i direktiv 2004/18/EF ⁽⁴⁾ med kun én økonomisk aktør (nemlig den udskillende offentlige virksomheds hidtidige leverandør), når den udskillende offentlige virksomheds arbejdstagere ved en virksomhedsoverførsel bliver arbejdstagere hos den udskilte ordregivende myndighed og i henhold til deres ansættelseskontrakter, som i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF overgår uændret i forbindelse med en eksisterende praksis i virksomheden efter national arbejdsret, over for deres nye arbejdsgiver ville have krav på, at arbejdsmarkedspensionsordningens ydelser blev leveret af den hidtidige leverandør, hos hvem rettighederne er opstået for virksomhedsoverførslen?

Såfremt spørgsmål 2 b) besvares benægtende:

- c) Kan en ordregivende myndighed, som forud for tildelingen ikke har foretaget en offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende og ikke har gennemført en udbudsprocedure i henhold til artikel 28 i direktiv 2004/18/EF, uden at tilsidesætte de udbudsretlige principper om konkurrence, gennemsigtighed og ligebehandling, udøve sin ret til at fastsætte ydelsen forud for en behørig udbudsprocedure således, at myndigheden ved beskrivelsen af arbejdsmarkedspensionsordningen også bestemmer, hvordan den kommende leverandør skal finansiere sig selv? Kan en ordregivende myndighed således foreskrive, at der kun kan tilbydes ydelser fra en løbende finansieret pensionskasse, og at fondsbaserede pensionskasser dermed er udelukket, selv om disse ydelser i forhold til de forsikrede arbejdstagere i henhold til de nationale arbejdsretlige bestemmelser og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF ikke må være forskellige?

Såfremt spørgsmål c) besvares bekræftende:

- d) Gælder dette før udløbet af gennemførelsesfristen for direktiv 2014/24/EU ⁽⁵⁾ også i tilfælde, hvor dette ville føre til, at kun én økonomisk aktør (nemlig den hidtidige leverandør) ville være i stand til at levere ydelsen, eller er en ordregivende myndighed, som vil gennemføre et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse med kun én økonomisk aktør i henhold til artikel 31, nr. 1), litra b), i direktiv 2004/18/EF, i forbindelse med fastsættelsen af ydelsen allerede før udløbet af gennemførelsesfristen for direktiv 2014/24/EU forpligtet til at undersøge, om der ikke findes et rimeligt alternativ eller en rimelig erstatning, og den manglende konkurrence ikke er et resultat af en kunstig indskrænkning af udbudsparametrene, som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 31).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. april 2016 –
Casertana Costruzioni Srl mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato
Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Azienda Regionale Campana per
la Difesa del Suolo - A.R.CA.DI.S.**

(Sag C-223/16)

(2016/C 251/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Casertana Costruzioni Srl

Sagsøgt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise og Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo - A.R.CA.D.I.S.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾, som erstattet af artikel 63 i direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾, til hinder for en national lovgivning, som udelukker – eller som kan fortolkes således, at den udelukker – at den økonomiske aktør, dvs. tilbudsgiveren, kan udpege en anden virksomhed til erstatning af den virksomhed, der oprindeligt er påberåbt som »hjælpevirksomhed«, hvis den sidstnævnte helt eller delvis ikke længere opfylder kravene for deltagelse, og dermed indebærer en udelukkelse af den økonomiske aktør fra udbudsproceduren som følge af forhold, som hverken subjektivt eller objektivt kan tilregnes den pågældende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF EØS-relevant tekst (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. april 2016 – Eni SpA, Eni Gas & Power France SA og Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz mod Premier ministre og Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Sag C-226/16)

(2016/C 251/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Eni SpA, Eni Gas & Power France SA og Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører yderligere forpligtelser ved at lade kunder, der ikke er nævnt i samme forordnings artikel 2, stk. 1, være omfattet af »de beskyttede kunder«, hvis forbrug bidrager til at definere rækkevidden af den lagringspligt, der har til formål at sikre kontinuiteten i forsyningen?

- 2) Skal artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører krav vedrørende den lagrede gasmængde, udtrækningskapaciteten og den lagringskapacitet, der er erhvervet for de rettigheder, der svarer til størrelsen af det lager, der skal holdes på denne medlemsstats område, når det i denne bestemmelse samtidig foreskrives, at ministeren i forbindelse med vurderingen af en leverandørs lagringskapacitet skal tage hensyn til de andre reguleringsinstrumenter, som den pågældende råder over?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20.10.2010 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF (EUT L 295, s. 1).

Appel iværksat den 25. april 2016 til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2016 i de forenede sager T-546/13, T-108/14 og T-109/14, Ante Šumelj m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-239/16 P)

(2016/C 251/14)

Processprog: kroatisk

Parter

Appellanter: Ante Šumelj, Dubravka Bašljan, Đurđica Crnčević, Miroslav Lovreković, Drago Burazer, Nikolina Nežić, Blaženka Bošnjak, Bosiljka Grbašić, Tea Tončić, Milica Bjelić, Marijana Kruhoberec, Davor Škugor, Ivan Gerometa, Kristina Samardžić, Sandra Cindrić, Sunčica Gložinić, Tomislav Polić og Vlatka Pižeta (ved advokat M. Krmek)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanterne medhold.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har ved deres analyse af Rettens dom fremsat forskellige retlige anbringender:

1. Appellanterne har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl til skade for appellanterne, idet den ikke fastslog, at Kommissionen havde tilsidesat sin forpligtelse til at overvåge anvendelsen af akten vedrørende Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union hvad angår indførelsen af erhvervet som foged i Republikken Kroatiens retsorden i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 36, som udtrykkeligt bestemmer følgende: »Kommissionen overvåger nøje alle de tilsagn, som Kroatien har givet under tiltrædelsesforhandlingerne, herunder de tilsagn, som skal opfyldes inden eller senest ved tiltrædelsen.« Kommissionens overvågning var navnlig koncentreret om de tilsagn, som Kroatien havde givet vedrørende retsvæsenet og de grundlæggende rettigheder (bilag VII).
2. Retten har begået en retlig fejl ved i dommens præmis 57 (i modsætning til det i denne doms præmis 52 fastslåede) at fastslå, at der ikke af nogen af de tilsagn i bilag VII til tiltrædelsesakten, som appellanterne har påberåbt sig, følger en forpligtelse for Republikken Kroatien til at indføre et erhverv som foged, og derfor heller ingen forpligtelse for Kommissionen til på dette grundlag at anvende de handlebeføjelser, der foreskrives i tiltrædelsesaktens artikel 36 med henblik på at hindre ophævelsen af lov om fogeder.

Republikken Kroatiens forhandlinger med Den Europæiske Union var langvarige, og til forskel fra de øvrige kapitler vedrørte kapitel 23, der var det sidste og vanskeligste, og, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions gode praksis, de politiske kriterier, som Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union var underlagt. Forhandlingerne blev afsluttet den 30. juni 2011, efter at den kroatisk regering den 12. maj 2011 havde forelagt formandskabet for Den Europæiske Union en rapport om overholdelsen af tilsagnene i kapitel 23. I denne rapport påtog Republikken Kroatien i 10 punkter sig konkrete tilsagn i forbindelse med tiltrædelsestraktaten (tiltrædelsesaktens artikel 36) og forpligtede sig til at opfylde dem. Tilsagn nr. 1 og tilsagn nr. 3, hvilke bestemmelser (vedrørende indførelsen af et erhverv som foged) appelleranterne har henvist til under proceduren, forpligter udtrykkeligt Republikken Kroatien til at indføre et erhverv som foged.

3. Retten har endvidere begået en retlig fejl (i strid med retssikkerheden), idet den tidligere i dommens præmis 47-51 anførte, at tilsagn nr. 1 ikke omhandlede en bestemt strategi og handlingsplan for reform af retsvæsenet, som var gældende i perioden mellem afslutningen af forhandlingerne og ophævelsen af de love, som havde fastsat regler for erhvervet som foged. Appelleranterne har gjort gældende, at Retten ved at henholde sig til en anden strategi for reform af retsvæsenet, som Kommissionen havde omtalt senere i sine dokumenter, og ikke til strategien for reform af retsvæsenet af 2011 og handlingsplanen af 2011, hvorved Republikken Kroatien forpligtede sig til at indføre erhvervet som foged, skabte en farlig præcedens, som er i strid med en afvejet retlig fortolkning.
4. Retten har ligeledes begået en retlig fejl ved i præmis 55 at fastslå, at appelleranterne ikke omtalte nogen anden konkret tilsidesættelse end en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, når der tages hensyn til, at appelleranterne som tilsidesættelse har nævnt forskelsbehandling, tilsidesættelse af retten til arbejde og tilsidesættelse af retssikkerheden under hele proceduren. Det er ganske enkelt utroligt, at Retten i den appellerede dom har set fuldstændig bort fra (og ikke har henvist til) retssikkerhedsprincippet (retlig sikkerhed), som ifølge fast retspraksis danner grundlag for princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
5. Retten har begået en retlig fejl, idet den fandt, at artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Union ikke var relevant i denne sag. Det forhold, at fremgangsmåden var ulovlig, indebærer imidlertid ikke udelukkende, at positive EU-retsforskrifter er tilsidesat, dvs. nedskrevne bestemmelser, men kan ligeledes betyde, at almindelige retsprincipper (retssikkerhedsprincippet) og artikel 13 EU er tilsidesat. Unionen har en institutionel ramme, som tager sigte på at fremme dens værdier, at forfølge dens mål, at tjene dens, dens borgeres og medlemsstaternes interesser samt at sikre sammenhæng, effektivitet og kontinuitet i dens politikker og tiltag. De almindelige retsprincipper er en del af Den Europæiske Unions retsorden.
6. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke i overensstemmelse med artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union fastslog, at appelleranterne blev udnævnt, eller udpeget, til at udøve erhvervet som fogeder ved afslutningen af kapitel 23, dvs. ved indgåelsen af aftalen om reformen af retsvæsenet, som fogederne er en del af. Da forhandlingerne om tiltrædelse mellem Republikken Kroatien og Den Europæiske Union blev afsluttet, navnlig ved vedtagelsen af konkrete foranstaltninger, og under hensyn til wienerkonventionens artikel 26, havde appelleranterne den retlige forvisning om at udøve det valgte erhverv.
7. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har konkluderet, henset til de ufravigelige bestemmelser i tiltrædelsesaktens artikel 36, at Kommissionen skulle overvåge, at den blev anvendt, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at Republikken Kroatien opfyldte sine tilsagn. Eftersom Kommissionen ikke handlede i overensstemmelse med artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union, er denne bestemmelse tilsidesat, hvilket er til skade for appelleranterne.

8. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke fandt, at traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union er et forhandlingsresultat og i sig selv pålægger forpligtelser og skaber retsvirkninger i medfør af EU-lovgivningen og Den Europæiske Unions retsorden. I det foreliggende tilfælde sikrer tiltrædelsestraktaten appellanterne retten til arbejde og indførelsen af et nyt erhverv, som de er blevet udvalgt til. I medfør af traktatens bestemmelser havde appellanterne en berettiget forventning om at indlede udøvelsen af det erhverv, som de var blevet udnævnt til, eftersom de på forhånd opfyldte alle de fastsatte betingelser (de bestod eksaminer, forlod deres hidtidige arbejde og møblerede deres kontorer) i overensstemmelse med loven.

Appel iværksat den 26. april 2016 af Vedran Vidmar m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. februar 2016 i sag T-507/14, Vedran Vidmar og Darko Graf mod Europa-Kommissionen

(Sag C-240/16 P)

(2016/C 251/15)

Processprog: kroatisk

Parter

Appellanter: Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo, Tomislav Perić, Darko Radić og Damjan Saridžić (ved advokat D. Graf)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. februar 2016 i sag T-507/14 ophæves i sin helhed, der gives medhold i appellanternes påstande i første instans, som fremgår af stævningen af 1. juli 2014, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger i sagen til appellanterne.
- Subsidiært ophæves Rettens dom af 26. februar 2016 i sag T-507/14 i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten, med henblik på at denne afsiger en ny dom og tilpligter Kommissionen at betale samtlige omkostninger i sagen til appellanterne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne anfægter følgende dele af den appellerede dom:

- Præmis 40, hvori det anføres, at en EU-institutions ulovlige adfærd kun er en af de nødvendige betingelser for at pålægge EU et erstatningsansvar uden for kontraktforhold, idet Rettens erklæring herom er i strid med artikel 340, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og med Den Europæiske Unions Domstols praksis (Domstolens dom af 19.5.1992, Mulder mod Rådet og Kommissionen, forenede sager C-104/89 og C-37/90).
- Præmis 47, hvori de forpligtelser – i strid med, hvad der er fastsat i artikel 36 i akten om Republikken Kroatiens (herefter »RK«) tiltrædelse af Den Europæiske Union og bilag VII dertil – som RK påtog sig i forbindelse med forhandlingerne om tiltrædelsen af EU, fejlagtigt benævnes »principper«, idet der i den foreliggende sag ikke er tale om principper, men 11 konkrete forpligtelser aftalt mellem RK og EU, og som trådte i kraft den 9. december 2011.

- Præmis 48-52 anfægtes, henset til, at artikel 36 i akten om RK's tiltrædelse af EU og bilag VII, punkt 1, dertil trådte i kraft den 9. december 2011, på et tidspunkt, hvor strategien for reform af Republikken Kroatiens retsvæsen for perioden 2011-2015 var gældende og fandt anvendelse fra den 15. december 2010, og Republikken Kroatiens regerings reviderede handlingsplan for reformen af retsvæsenet var gældende og fandt anvendelse siden den 20. maj 2010, og at RK havde fraveget disse retsakter, som forinden var blevet udtrykkeligt godkendt af Kommissionen i afsnit 3 i dennes omfattende rapport om evaluering af RK af 10. oktober 2012, hvori RK opfordres til at vedtage en ny lovgivning om fuldbyrdelse, hvorfor der er sket en tilsidesættelse af det generelle retsprincip vedrørende beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, idet fravigelsen af de nævnte retsakter i forhold til appellerterne havde en klar tilbagevirkende kraft, fordi RK efter den 9. december 2012 ikke vedtog nogen ny strategi for reform af retsvæsenet, men alene en strategi for udvikling af retssystemet i perioden 2013-2018, og dermed var den sidste strategi for reform af retsvæsenet reelt den, der blev vedtaget af RK, og som var gældende den 9. december 2011 (jf. dom af 30.1.1974, Louwage mod Kommissionen, 148/73, præmis 12 og 28, Rettens dom af 17.12.1998, Embassy Limousines & Services mod Parlamentet, T-203/96, præmis 74-88, og dom af 14.5.1975, CNTA mod Kommissionen, 74/74, præmis 41-44), idet det skal præciseres, at Retten i den appellerede doms præmis 53 erklærede, at »det ikke bør udledes, at de kroatiske myndigheder [...] frit kunne ændre strategien for reform af retsvæsenet 2011-2015 og handlingsplan 2010. Henset til bestemmelserne i tiltrædelsesakten og navnlig dennes artikel 36 og bilag VII dertil var de nævnte myndigheder forpligtet til at overholde ikke kun forpligtelse nr. 1, men også alle de øvrige forpligtelser i det nævnte bilag«, og dermed anerkendte Retten relevansen af påstanden om skadeserstatning som formuleret i stævningen.
- Præmis 54-57 og 59-63, der vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til i henhold til artikel 36 i akten vedrørende RK's tiltrædelse af EU at sikre RK's opfyldelse af forpligtelsen i henhold til bilag VII, punkt 3, til tiltrædelsesakten om at fortsætte forbedringen af retsvæsenets virke, henset til, at det af bilagene til stævningen klart fremgår, at Kommissionen indgav fejlagtige oplysninger i tilsynsskemaerne svarende til perioden mellem den 1. september 2012 og den 28. februar 2013 fra RK's Justitsministerium vedrørende nedbringelsen af antallet af retssager og fuldbyrdelsessager, der verserede ved de kommunale retter og handelsretterne, uden at Kommissionen foretog nogen form for teknisk eller matematisk kontrol i forbindelse med analysen heraf, hvorved det står klart, at der foreligger en åbenbar mangel på omhu i forhold til betydningen af udarbejdelsen af de nævnte skemaer.
- Præmis 68, henset til, at Kommissionen i forbindelse med RK's tiltrædelse af Unionen ligeledes har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 17 TEU til at sikre anvendelsen af traktaten, der er en af de grundlæggende traktater i EU, idet Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse i henhold til artikel 36, stk. 1 og 2, i akten om RK's tiltrædelse af EU til at sikre opfyldelsen af RK's forpligtelse til at iværksætte en kroatisk tjeneste med offentlige fogeder den 1. januar 2012.
- Præmis 69-82, fordi det på ingen måde var nødvendigt, at Kommissionen efterfølgende afgav præcise og samstemmende løfter, så der efter den 9. december 2012 kunne opstå en berettiget forventning hos appellerterne, henset til, at appellerternes berettigede forventning opstod inden denne dato.

**Appel iværksat den 26. april 2016 af Darko Graf til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling)
den 26. februar 2016 i sag T-507/14, Vedran Vidmar og Darko Graf mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-241/16 P)

(2016/C 251/16)

Processprog: kroatisk

Parter

Appellant: Darko Graf (ved advokat L. Duvnjak)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. februar 2016 i sag T-507/14 ophæves i sin helhed, der gives medhold i appellants påstande i første instans, som fremgår af stævningen af 1. juli 2014, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger i sagen til appellanten.
- Subsidiært ophæves Rettens dom af 26. februar 2016 i sag T-507/14 i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten, med henblik på at denne afsiger en ny dom og tilpligter Kommissionen at betale samtlige omkostninger i sagen til appellanten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfægter følgende dele af den appellerede dom:

- Præmis 40, hvori det anføres, at en EU-institutions ulovlige adfærd kun er en af de nødvendige betingelser for at pålægge EU et erstatningsansvar uden for kontraktforhold, idet Rettens erklæring herom er i strid med artikel 340, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og med Den Europæiske Unions Domstols praksis (Domstolens dom af 19.5.1992, Mulder mod Rådet og Kommissionen, forenede sager C-104/89 og C-37/90).
- Præmis 47, hvori de forpligtelser – i strid med, hvad der er fastsat i artikel 36 i akten om Republikken Kroatiens (herefter »RK«) tiltrædelse af Den Europæiske Union og bilag VII dertil – som RK påtog sig i forbindelse med forhandlingerne om tiltrædelsen af EU, fejlagtigt benævnes »principper«, idet der i den foreliggende sag ikke er tale om principper, men 11 konkrete forpligtelser aftalt mellem RK og EU, og som trådte i kraft den 9. december 2011.
- Præmis 48-52 anfægtes, henset til, at artikel 36 i akten om RK's tiltrædelse af EU og bilag VII, punkt 1, dertil trådte i kraft den 9. december 2011, på et tidspunkt, hvor strategien for reform af Republikken Kroatiens retsvæsen for perioden 2011-2015 var gældende og fandt anvendelse fra den 15. december 2010, og Republikken Kroatiens regerings reviderede handlingsplan for reformen af retsvæsenet var gældende og fandt anvendelse siden den 20. maj 2010, og at RK havde fraveget disse retsakter, som forinden var blevet udtrykkeligt godkendt af Kommissionen i afsnit 3 i dennes omfattende rapport om evaluering af RK af 10. oktober 2012, hvori RK opfordres til at vedtage en ny lovgivning om fuldbyrdelse, hvorfor der er sket en tilsidesættelse af det generelle retsprincip vedrørende beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, idet fravigelsen af de nævnte retsakter i forhold til appellanten havde en klar tilbagevirkende kraft, fordi RK efter den 9. december 2012 ikke vedtog nogen ny strategi for reform af retsvæsenet, men alene en strategi for udvikling af retssystemet i perioden 2013-2018, og dermed var den sidste strategi for reform af retsvæsenet reelt den, der blev vedtaget af RK, og som var gældende den 9. december 2011 (jf. dom af 30.1.1974, Louwage mod Kommissionen, 148/73, præmis 12 og 28, Rettens dom af 17.12.1998, Embassy Limousines & Services mod Parlamentet, T-203/96, præmis 74-88, og dom af 14.5.1975, CNTA mod Kommissionen, 74/74, præmis 41-44), idet det skal præciseres, at Retten i den appellerede doms præmis 53 erklærede, at »det ikke bør udledes, at de kroatiske myndigheder [...] frit kunne ændre strategien for reform af retsvæsenet 2011-2015 og handlingsplan 2010. Henset til bestemmelserne i tiltrædelsesakten og navnlig dennes artikel 36 og bilag VII dertil var de nævnte myndigheder forpligtet til at overholde ikke kun forpligtelse nr. 1, men også alle de øvrige forpligtelser i det nævnte bilag«, og dermed anerkendte Retten relevansen af påstanden om skadeserstatning som formuleret i stævningen.
- Præmis 54-57 og 59-63, der vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til i henhold til artikel 36 i akten vedrørende RK's tiltrædelse af EU at sikre RK's opfyldelse af forpligtelsen i henhold til bilag VII, punkt 3, til tiltrædelsesakten om at fortsætte forbedringen af retsvæsenets virke, henset til, at det af bilagene til stævningen klart fremgår, at Kommissionen indgav fejlagtige oplysninger i tilsynsskemaerne svarende til perioden mellem den 1. september 2012 og den 28. februar 2013 fra RK's Justitsministerium vedrørende nedbringelsen af antallet af retssager og fuldbyrdellessager, der verserede ved de kommunale retter og handelsretterne, uden at Kommissionen foretog nogen form for teknisk eller matematisk kontrol i forbindelse med analysen heraf, hvorved det står klart, at der foreligger en åbenbar mangel på omhu i forhold til betydningen af udarbejdelsen af de nævnte skemaer.

- Præmis 68, henset til, at Kommissionen i forbindelse med RK's tiltrædelse af Unionen ligeledes har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 17 TEU til at sikre anvendelsen af traktaten, der er en af de grundlæggende traktater i EU, idet Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse i henhold til artikel 36, stk. 1 og 2, i akten om RK's tiltrædelse af EU til at sikre opfyldelsen af RK's forpligtelse til at iværksætte en kroatisk tjeneste med offentlige fogeder den 1. januar 2012.
- Præmis 69-82, fordi det på ingen måde var nødvendigt, at Kommissionen efterfølgende afgav præcise og samstemmende løfter, så der efter den 9. december 2011 kunne opstå en berettiget forventning hos appellanten, henset til, at appellanten berettigede forventning opstod inden denne dato.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 27. april 2016 – José Rui Garrett Pontes Pedroso mod Netjets Management Limited

(Sag C-242/16)

(2016/C 251/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Rui Garrett Pontes Pedroso

Sagsøgt: Netjets Management Limited

Præjudicielle spørgsmål

1) Er fastsættelsen af det »sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« og/eller det »sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde« som omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ af 22. december 2000 bragt i fare under omstændigheder som de i sagen omhandlede, hvor arbejdstageren er pilot inden for civil luftfart, og den aktivitet, han udfører, i henhold til hans ansættelseskontrakt omfatter hele det europæiske luftrum?

2) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, dvs. hvis fastsættelsen ikke bringes i fare:

i) Skal/kan det »sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« som omhandlet i den nævnte fællesskabsretlige bestemmelse fortolkes som værende den lufthavn, hvor det luftfartøj, som arbejdstageren skal gøre tjeneste ombord på, er parkeret, og hvorfra han starter den rejse, som påbegynder hans arbejdsopgaver?

Og/eller skal/kan det fortolkes som værende det sted, som parterne udpeger som gateway airport (indgangslufthavn), hvorfra arbejdstageren blev transporteret til den lufthavn, hvor det luftfartøj, som han skulle gøre tjeneste ombord på, var parkeret, og hvortil han efterfølgende vendte tilbage?

Og/eller skal/kan det være det sted, hvor de luftfartøjer, som arbejdstageren, gør tjeneste ombord på, er indregistreret?

Og/eller skal/kan det være det sted, hvor arbejdstageren modtog instrukser, meddelelser og oplysninger om flyveoperationer, forskellige omstændigheder vedrørende hans professionelle forhold til indstævnte og om den proces, der ledte til afslutningen på dette forhold?

ii) Skal/kan det »sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde« som omhandlet i den nævnte fællesskabsretlige bestemmelse fortolkes som værende den lufthavn, hvor det sidste luftfartøj, som arbejdstageren gjorde tjeneste ombord på inden ophævelsen af hans ansættelseskontrakt, var parkeret?

Eller skal/kan det fortolkes som værende det sted, som parterne udpeger som gateway airport (indgangslufthavn), hvorfra arbejdstageren for sidste gang inden ophævelsen af hans ansættelseskontrakt blev transporteret til den lufthavn, hvor det luftfartøj, som han skulle gøre tjeneste ombord på, var parkeret, og hvortil han efterfølgende vendte tilbage?

- 3) Kan udtrykket »virksomhed, som har antaget arbejdstageren« som omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 under de i sagen omhandlede faktiske omstændigheder fortolkes som værende »hovedaktivitetscentret« for det selskab, som er angivet som arbejdsgiver i den ansættelseskontrakt, som er indgået med arbejdstageren, hvor proceduren for ansættelse af piloterne finder sted (modtagelse og behandling af de pågældende ansøgninger), og hvor disse modtager indledende og løbende undervisning, selv om dette »hovedaktivitetscenter« opererer og har hjemsted [gennem] et andet selskab, som retligt er uafhængigt af førnævnte selskab, men hvor de begge tilhører samme økonomiske koncern?
- 4) Kan udtrykket »hovedkontor« eller »hovedvirksomhed« som omhandlet i artikel 60, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 under de i sagen omhandlede faktiske omstændigheder fortolkes som værende »hovedaktivitetscentret« for det selskab, som er angivet som arbejdsgiver i den ansættelseskontrakt, som er indgået med arbejdstageren, hvorfra samtlige aspekter vedrørende selskabets drift kontrolleres (lige fra kontrol med vedligeholdelse, flydrift og programmering til driften, vedligeholdelsen og besætningen af luftfartøjerne samt drift på land og af catering), og hvor piloterne gives samtlige instruktioner samt modtager indledende og løbende undervisning, og hvor HR-spørgsmål behandles, disciplinære møder holdes og klager behandles, selv om dette »hovedaktivitetscenter« opererer og har hjemsted [gennem] et andet selskab, som retligt er uafhængigt af førnævnte selskab, men hvor de begge tilhører samme økonomiske koncern?
- 5) Skal den nævnte artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 fortolkes gunstigere i forhold til arbejdstageren, henset til indholdet af 13. betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000, hvoraf fremgår, at det for forsikringsaftaler, forbrugeraftaler og arbejdsaftaler er ønskeligt at beskytte den svage part ved hjælp af kompetenceregler, der er gunstigere for denne parts interesser end de almindelige kompetenceregler?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Københavns Byret (Danmark) den 2. maj 2016,
Anklagemyndigheden mod Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S**

(Sag C-255/16)

(2016/C 251/18)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Københavns Byret

Parter

Sagsøger: Anklagemyndigheden

Sagsøgte: Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S

Præjudicielle spørgsmål

Er der tale om en forskrift, som skal notificeres i medfør af artikel 8, stk. 1, jf. artikel 1, stk. 1, nr. 2, nr. 5, og nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁽¹⁾ af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, når følgende lægges til grund:

- a) der skal gennemføres en lov om ændring af en lov om visse spil, lotterier og væddemål, ved hvilken ændringslov der skal gennemføres en bestemmelse om straf bl.a. for den, der forsætligt eller groft uagtsomt »udbyder spil, lotterier eller væddemål her i landet uden at have bevilling efter § 1«, og for den, der forsætligt eller groft uagtsomt »reklamerer for spil, lotterier eller væddemål, der ikke er omfattet af en bevilling efter § 1«, og
- b) det fremgår af bemærkningerne til forslaget til ændringsloven, at det med de nævnte strafbestemmelser har været hensigten dels at præcisere eller indføre et forbud mod spil, som på internettet udbydes af udenlandske spilleselskaber, og som er rettet direkte mod det danske marked, dels at forbyde reklamering bl.a. for spil, der udbydes på internettet af udenlandske spilleselskaber, idet det af samme lovbemærkninger fremgår, at der efter de regler, der gjaldt før ændringerne ikke er tvivl om, at foranstaltning af spil er ulovligt, hvis et udenlandsk spilleselskab anvender salgskanaler, hvor spillet rent fysisk sælges inden for Danmarks grænser, men der er mere tvivl om, hvorvidt udenlandske spil, der retter sig mod danske spillere og rent fysisk er placeret uden for Danmark, også er omfattet af bestemmelsen, og der derfor er brug for at præcisere, at disse spil er omfattet. Videre fremgår det af bemærkningerne, at det foreslås at indføre et reklameforbud mod spil, lotterier og væddemål, som ikke har bevilling efter denne lov, og at ændringen er i overensstemmelse med det gældende forbud i hestevæddeløvslovens § 12, stk. 3, men er en præcisering af den gældende tips- og lottolovs § 10, stk. 4. Det fremgår videre af bemærkningerne, at forbudet skal sikre de spilleudbydere, der har en bevilling fra de danske myndigheder mod konkurrence fra selskaber, der ikke har en sådan bevilling og dermed ikke lovligt kan udbyde eller formidle spil i Danmark.

⁽¹⁾ EFT L 204, s. 37

Appel iværksat den 10. maj 2016 af Kühne + Nagel International AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-254/12, Kühne + Nagel International AG m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (ved advokaterne U. Denzel, C. von Köckritz og C. Klöppner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-254/12 ophæves.

- Artikel 1, stk. 1, og art. 2 og 3 i Kommissions afgørelse af 28. maj 2012 i sag COMP/39462 – spedition C(2012) 1959 final annulleres i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som den vedrører appellerne.
- De bøder, der blev pålagt appellerne i den ovennævnte afgørelse, ophæves eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellerne omkostninger for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellerne har fremsat fem appelanbringender.

For det første lagde Retten fejlagtigt til grund, at adfærden vedrørende NES og AMS er i strid med artikel 101 TEUF. Artikel 101 TEUF finder ikke anvendelse på denne adfærd, idet adfærden ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

For det andet er beregningen af de bøder, der blev pålagt appellerne, behæftet med en retlig fejl. Det blev fastslået, at der forelå en konkurrencestridig adfærd for så vidt angår visse gebyrer (»fees« eller »surcharges«). Retten skulle i denne forbindelse kun have beregnet den pålagte bøde på grundlag af den fra det gældende gebyr erhvervede omsætning. Retten undlod at fastslå, at Kommissionen ved at inddrage flere typer omsætning (særligt omsætningen fra fragtraten) i bodeberegningen tilsidesatte punkt 13 i retningslinjerne for beregning af bøder. Eftersom Retten også implicit lagde den samme metode til grund ved udøvelsen af sin fulde prøvelsesret, foretog den også selv en fejlagtig udøvelse af denne beføjelse.

For det tredje tilsidesatte Retten ligebehandlingsprincippet. K+N arbejder til forskel fra de øvrige speditører ikke efter konsolideringsmodellen, men optræder derimod i økonomiske anliggender i mere end 90 % af forretningerne som klassisk mægler. På grund af de ganske betydelige forskelle i forretningsmodel skulle Retten have foretaget en sondering og skulle ikke have behandlet ulige forhold ens. Retten skulle særligt have annulleret Kommissionen bødefastsættelse og have fastsat en bøde til appellerne alene på grundlag af den omsætning, der blev opnået gennem de gældende »fees« eller »surcharges«.

For det fjerde er de af Retten pålagte bøder uforholdsmæssige. Den af Retten stadfæstede bøde er klart for stor og kan heller ikke begrundes med en afskrækkelsesvirkning.

For det femte tog Retten ikke hensyn til Air Transport Exemption og lagde således fejlagtigt til grund, at artikel 101 TEUF kunne anvendes på NES og AMS.

RET TEN

Rettens dom af 26. maj 2016 – Frankrig og IFP Énergies nouvelles mod Kommissionen

(Forenede sager T-479/11 og T-157/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — olieeftersøgning — implicit og ubegrænset statsgaranti til Institut Français du pétrole (IFP) ved tildeling af status som en offentlig virksomhed af industriel og handelsmæssig karakter (EPIC) — fordel — formodning om on fordel)

(2016/C 251/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Den Franske Republik (først ved E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère Manokha og J. Gstalter, derefter ved E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter og S. Menez, derefter ved G. de Bergues, S. Menez, D. Colas og J. Bousin, og endeligt ved G. de Bergues, D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede) (sag T-479/11) og IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Frankrig) (først ved advokaterne É. Morgan de Rivery og A. Noël-Baron og derefter ved advokaterne É. Morgan de Rivery og E. Lagathu) (sag T-157/12)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, D. Grespan og K. Talabér Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/26/EU af 29. juni 2011 om statsstøtte C 35/2008 (ex NN 11/208), tildelt af Frankrig til den offentlige virksomhed, »Institut Français du pétrole« (EUT 2012, L 14, s. 1).

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 3-5, og artikel 2-12 i Kommissionens afgørelse 2012/26/EU af 29. juni 2011 om statsstøtte C 35/2008 (ex NN 11/208), tildelt af Frankrig til den offentlige virksomhed, »Institut Français du pétrole«, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger i sag T-479/12 og T-157/12 og to tredjedele af Den Franske Republiks og IFP Énergies nouvelles' omkostninger.
- 4) Den Franske Republik bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og en tredjedel af Europa-Kommissionens omkostninger i sag T-479/11.
- 5) IFP Énergies nouvelles bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og en tredjedel af Europa-Kommissionens omkostninger i sag T-157/12.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Rettens dom af 1. juni 2016 – Mega Brands mod EUIPO – Diset (MAGNEXT)(Sag T-292/12 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MAGNEXT — det ældre nationale ordmærke MAGNET 4 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (Zug, Schweiz) (ved advokaterne A. Nordemann og M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved V. Melgar og derefter ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Diset, SA (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. april 2012 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1722/2011–4) vedrørende en indsigelsessag mellem Diset og Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 24. april 2012 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1722/2011–4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens dom af 2. juni 2016 – Bank Mellat mod Rådet(Sag T-160/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — restriktioner på overførsler af pengemidler, der involverer iranske finansieringsinstitutter — Rettens kompetence — annulationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — søgsmålsinteresse — formaliteten — proportionalitet — begrundelsespligt — retsgarantier i artikel 215, stk. 3, TEUF — retssikkerhed — forbud mod vilkårlighed — tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder)

(2016/C 251/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Mellat (Teheran, Iran) (først ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian, D. Wyatt, QC, og barristers R. Blakeley og G. Beck, derefter ved M. Zaiwalla, P. Reddy, Z. Burbeza, A. Meskarian, D. Wyatt, R. Blakeley og G. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer, L. Christie og C. Brodie, derefter ved C. Brodie og V. Kaye, som befuldmægtigede, bistået af barrister S. Lee)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1, nr. 15), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 34) eller annullation af nævnte bestemmelse, for så vidt som den ikke fastsætter en undtagelse, der finder anvendelse i sagsøgerens tilfælde, og en påstand om, at det fastslås, at artikel 1, nr. 6), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58) ikke finder anvendelse.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bank Mellat bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte udgifter.
- 3) Det Forenede Kongerige og Nordirland og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens dom af 31. maj 2016 – Warimex mod EUIPO (STONE)

(Sag T-454/14) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket STONE — absolut registreringshindring —
fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Warimex Waren Import Export Handels GmbH (Neuried, Tyskland) (ved advokat E. Keller og J. Voogd)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved G. Schneider og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1599/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet STONE som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Warimex Waren Import Export Handels GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens dom af 2. juni 2016 – Staywell Hospitality Group og Sheraton International IP mod EUIPO – Sheraton International IP og Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)

(Forenede sager T-510/14 og T-536/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket PARK REGIS — ældre EU-figurmærke ST. REGIS — delvist afslag på registrering — artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 251/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australien) (ved solicitor D. Farnsworth og barrister A. Bryson) (sag T-510/14) og Sheraton International IP LLC (Stamford, Connecticut, De Forenede Stater) (ved advokat E. Armijo Chávarri) (sag T-536/14)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Sheraton International IP LLC (sag T-510/14) og Staywell Hospitality Group Pty Ltd (sag T-536/14)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. april 2014 af Femte Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 240/2013-5 og R 303/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Sheraton International IP og Staywell Hospitality Group

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes i sagerne T-510/14 og T-536/14.
- 2) Staywell Hospitality Group Pty Ltd betaler sagens omkostninger i sag T-510/14.
- 3) Sheraton International IP LLC betaler sagens omkostninger i sag T-536/14.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 2. juni 2016 – Revolution mod EUIPO (REVOLUTION)(Sag T-654/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket REVOLUTION — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Revolution LLC (Washington DC, USA) (ved advokaterne P. Roncaglia, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved P. Geroulakos, og derefter ved D. Gája og A. Folliard Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juni 2014 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2143/2013–1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet REVOLUTION som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Revolution LLC betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Rettens dom af 1. juni 2016 – Ungarn mod Kommissionen(Sag T-662/14) ⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — direkte betalinger — yderligere kriterier for miljømæssige fokusområder i kort omdrift — artikel 45, stk. 8, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 — artikel 46, stk. 9, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 — magtmisbrug — retssikkerhed — forbud mod forskelsbehandling — berettiget forventning — ejendomsret — begrundelsespligt)

(2016/C 251/26)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Kranenborg, A. Sipos og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den del af første punktum i artikel 45, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT 2014, L 181, s. 1), der bestemmer det følgende: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ungarn betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Rettens dom af 2. juni 2016 – HX mod Rådet

(Sag T-723/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — vedtagelse af konklusioner — fejlurdering)

(2016/C 251/27)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: HX (Damaskus, Syrien) (ved advokat S. Koev)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Gurov og S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2014, L 217, s. 49), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2014, L 217, s. 10), og Rådets afgørelse (FUSP) 2015/837 af 28. maj 2015 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2015, L 132, s. 82), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført på listerne over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører HX.

- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af HX.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Rettens dom af 1. juni 2016 – Wolf Oil mod EUIPO – SCT Lubricants (CHEMPIOIL)

(Sag T-34/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHEMPIOIL — det ældre figurmærke CHAMPION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — undersøgelse ex officio af de faktiske omstændigheder — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 251/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wolf Oil Corp. (Hemiksem, Belgien) (ved advokaterne P. Maeyaert og J. Muyldermans)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: UAB SCT Lubricants (Klaipėda, Litauen) (ved advokat S. Labesius)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. oktober 2014 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 15/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Wolf Oil Corp. og UAB SCT Lubricants.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Wolf Oil Corp. betaler sagens omkostninger, herunder UAB SCT Lubricants omkostninger i sagen ved Appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 26. maj 2016 – Sfera Joven mod EUIPO – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA)

(Sag T-99/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — EU-ordmærket NOOSFERA — de ældre nationale ord- og figurmærker SFERA, Sfera colours og sfera CENTROS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sfera Joven, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Muñiz Rodríguez og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Las banderas del Mediterráneo, SL (Cox, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. december 2014 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 158/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sfera Joven og Las banderas del Mediterráneo.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sfera Joven, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Rettens dom af 26. maj 2016 – International Management Group mod Kommissionen

(Sag T-110/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en undersøgelse ved OLAF — afslag på aktindsigt — undtagelsen om beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — kategori af dokumenter)

(2016/C 251/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Management Group (Bruxelles, Belgien) (først ved solicitor M. Burgstaller og barrister E. Wright, derefter ved advokaterne A. Tymen og L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af afgørelse THOR/C4/LL/el/(S) (2015) 4287 truffet af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) den 6. februar 2015, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende en undersøgelse, som sagsøgeren var genstand for

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) International Management Group betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens dom af 1. juni 2016 – Grupo Bimbo mod EUIPO (formen på en stang med fire ringe)(Sag T-240/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke — formen på en stang med fire ringe — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)

(2016/C 251/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico City, Mexico) (ved advokat N. Fernández-Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A Muñoz Rodríguez og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. marts 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1602/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en stang med fire ringe, som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Grupo Bimbo, SAB de CV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Rettens dom af 26. maj 2016 – Aldi Einkauf mod EUIPO – Dyado Liben (Casale Fresco)(Sag T-254/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Casale Fresco — ældre EU-ordmærke FREZCO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Dyado Liben OOD (Sofia, Bulgarien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. marts 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1138/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Casale Fresco som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens dom af 31. maj 2016 – Jochen Schweizer mod EUIPO (Du bist, was du erlebst.)

(Sag T-301/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Du bist, was du erlebst. — absolut registreringshindring — varemærke bestående af et reklameslogan — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 251/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Jochen Schweizer GmbH (München, Tyskland) (ved advokat A. González Hähnlein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved R. Pethke og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. april 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 3114/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Du bist, was du erlebst. som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Jochen Schweizer GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Rettens dom af 26. maj 2016 – Bimbo mod EUIPO (THE SNACK COMPANY)(Sag T-331/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket THE SNACK COMPANY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 251/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. García Murillo og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. marts 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 954/2014-2) vedrørende registreringen af THE SNACK COMPANY som EU-varemærke.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Bimbo, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. maj 2016 – Efler m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-754/14 R)

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — borgerinitiativ — afslag på registrering — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)

(2016/C 251/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Michael Efler (Berlin, Tyskland), Pedro De Birtó E. Abreu Krupenski (Lissabon, Portugal), Susan Vance George (Paris, Frankrig), Otto Jaako Kronqvist (Helsinki, Finland), Blanche Léonie Denise Weber (Luxembourg, Luxembourg), John Jephson Hilary (London, Det Forenede Kongerige) og Ileana-Lavinia Andrei (Bukarest, Rumænien) (ved B. Kempen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler vedrørende Kommissionens afgørelse C(2014) 6501 endelig af 10. september 2014 vedrørende afslag på en ansøgning om registrering af borgerinitiativet med overskriften »STOP TTIP«

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Rettens kendelse af 11. maj 2016 – Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-168/15) ⁽¹⁾

(ELFUL — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 251/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Aquilina og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2015) 252 endelig af 26. januar 2015 om nedsættelse af de mellemliggende betalinger i forbindelse med programmet for udvikling af landdistrikterne, CCI 2007 GR 06 RPO 001, i Den Helleniske Republik for programmeringsperioden 2007-2013 og af omkostningerne for perioderne fra den 1. januar til den 31. marts 2014 og fra den 1. april til den 30. juni 2014

Konklusion

- 1) *Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hver part bærer deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens kendelse af 27. april 2016 – European Union Copper Task Force mod Kommissionen(Sag T-310/15) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — plantebeskyttelsesmidler — gennemførselsforordning (EU) 2015/408 — oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution — medtagelse af kobberforbindelser på den nævnte liste — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførselsforanstaltninger — afvisning)

(2016/C 251/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Union Copper Task Force (Essex, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Fernández Vicién og I. Moreno Tapia Rivas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2015/408 af 11. marts 2015 om gennemførelse af artikel 80, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om oprettelse af en liste over stoffer, der er kandidater til substitution (EUT L 67, s. 18).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Parlamentet og Rådet.
- 3) European Union Copper Task Force betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens kendelse af 13. maj 2016 – CEVA mod Kommissionen(Sag T-601/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — projekt om forskning og teknologisk udvikling på området benævnt »Alger fra bæredygtig akvakultur som råvare til bionedbrydeligt biobaseret plastik« — Seabioplas-kontrakten — påstand om betaling af det skyldige finansielle bidrag — modregning — søgsmålsfrist — forsinkelse — manglende retlig interesse — afvisning)

(2016/C 251/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrig) (ved advokat E. De Boissieu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 272 TEUF med henblik på at Kommissionen tilpligtes at betale den første rate af det tilskud, der skyldes sagsøgeren inden for rammerne af Seabioplas-kontrakten (reference FP7-SME-2013-606032-SEABIOPLAS) vedrørende et projekt om forskning og teknologisk udvikling på området benævnt »Alger fra bæredygtig akvakultur som råvare til bionedbrydeligt biobaseret plastik«.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) betaler sagens omkostninger*

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

Sag anlagt den 25. april 2016 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen

(Sag T-191/16)

(2016/C 251/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Athen, Grækenland) (ved advokat E. Tzannini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede retsakt annulleres, dvs. Kommissionens afgørelse C(2016) 1080 af 16. juni 2016 om opkrævning af et beløb på 109 415,20 EUR med tillæg af renter over for LITO HOSPITAL FOR WOMEN AE.
- Det fastslås, at den arbejdstid, som personalet ved denne institution har anvendt på projektet, svarer til den, der er anført i de i stævningen opregnede faktiske omstændigheder.
- Der tages hensyn til sagsøgerens argumenter, såfremt det antages, at de beløb, som blev godkendt i opgørelsen af 5. november 2009, skal tilbagebetales.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, også for så vidt angår den tredje rate, der ikke er blevet udbetalt.
- De beløb, der eventuelt skal tilbagebetales, modregnes i den tredje rate, der aldrig er blevet udbetalt, og som har været suspenderet i ti år.
- Det fastslås, at nærværende søgsmål udgør en omstændighed, der afbryder forældelsen af retten til udbetaling af den tredje rate.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Det første anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af en retsregel og Kommissionens manglende beføjelse til at vedtage en retsakt, der i det foreliggende tilfælde kan anfægtes i henhold til artikel 263 TEUF.
2. Det andet anbringende vedrører Kommissionens manglende hensyntagen til de beviser, som er blevet forelagt for den.
3. Det tredje anbringende vedrører Kommissionens manglende hensyntagen til de faktuelle argumenter, som sagsøgeren har gjort gældende under hele proceduren.
4. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning.
5. Det femte anbringende vedrører den urimelige karakter af kontraktvilkåret om, at der kun gælder én form for bevis for det udførte arbejde.
6. Det sjette anbringende vedrører forældelse af det krav, som Kommissionen har rejst.

Sag anlagt den 4. maj 2016 – Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-205/16)

(2016/C 251/40)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (repræsenteret ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė og D. Stepanienė)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse nr. C(2016)969 *final* af 23. februar 2016 vedrørende nedsættelse af støtte fra Samhørighedsfonden til et projekt udført i Litauen med titlen »Teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Republikken Litauen« (2005LT16CPA001) annulleres, i det omfang den foreskriver en nedsættelse af støtten for et beløb på EUR 137 864,61.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Republikken Litauen anført et anbringende, der vedrører tilsidesættelse af artikel 11 i Kommissionens forordning nr. 16/2003 ⁽¹⁾, sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som Europa-Kommissionen ved at beslutte at nedsætte støtten fra 2000-2006 EU Samhørighedsfonden:

- ikke har taget hensyn til den omstændighed, at momsudgifter, som er afholdt på grund af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse nr. C(2005)5291 ⁽²⁾, der godkender projektet »Teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Republikken Litauen« (herefter »projektet«), var støtteberettigede i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 16/2003 og andre betingelser.

- har anlagt en urigtig fortolkning af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 16/2003, således, at den finder anvendelse på projektet, idet en sådan fortolkning – uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt momsudgifter kan søges tilbagebetalt – er i strid med artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 16/2003 og savner retlig logik og praktisk anvendelighed i forbindelse med finansieringen af projekter under Samhørighedsfonden.
- ikke har taget artikel 3, stk. 2, i Kommissionens afgørelse nr. C(2005)5291, i betragtning, ifølge hvilken fællesskabsstøtte i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1164/94⁽²⁾ var fastsat til 100 % af projektbeløbet (dvs. det var ikke forudsat, at den person, der udfører projektet, skulle modtage støtte), og medlemsstaten kunne med rimelighed forvente, at projektet ville blive finansieret fuldt ud af Samhørighedsfonden, dvs. at alle bestemmelserne i forordning nr. 16/2003 ville finde anvendelse på behørig vis.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 16/2003 af 6.1.2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af Samhørighedsfonden (EFT 2003, L 2, s. 7).
- ⁽²⁾ Kommissionens afgørelse nr. C(2005) 5291 af 8.12.2005 vedrørende beslutning om støtte fra Samhørighedsfonden til projektet vedrørende Teknisk bistand til forvaltning af Samhørighedsfonden i Republikken Litauen, der gælder for CCI 2005/LT/16/C/PA/001, som ændret ved Kommissionens afgørelse nr. C(2008) 1566 af 15.4.2008 og Kommissionens afgørelse nr. C(2011) 3668 af 20.5.2011.
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16.5.1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT 1994, L 130, s. 1), ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11.7.2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94 (EUT 2006, L 210, s. 79).

Sag anlagt den 2. maj 2016 – Bodegas Verdúñez mod EUIPO (TRES TOROS 3)

(Sag T-206/16)

(2016/C 251/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Verdúñez, SL (Villanueva de Alcardete, Spanien) (ved advokat J. García Domínguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TRES TOROS 3« – registreringsansøgning nr. 12 796 926

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. februar 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 407/2015-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås i dennes sted:

- 1) at artikel 7, stk. 1, litra j), finder ikke anvendelse på det ansøgte EF-varemærke
- 2) subsidiært og kun for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at artikel 7, stk. 1, litra j), finder anvendelse på det ansøgte EF-varemærke, at denne anvendelse alene finder sted for så vidt angår varen »vin«, idet afslaget alene opretholdes for denne vare og virkningen og gyldigheden af EF-varemærket genoprettes for de øvrige ansøgte varer i klasse 33.

- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder i påkommende tilfælde tilbagebetaling af klagegebyret betalt til EUIPO af sagsøgeren.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. maj 2016 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Kommissionen

(Sag T-207/16)

(2016/C 251/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) ved advokat B. Christianòs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om udelukkelse af sagsøgeren annulleres.
- Afgørelsen om registrering og aktivering i systemet for tidlig varslings og/eller i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, der er truffet vedrørende sagsøgeren, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved nærværende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation for det første af den kompetente anvisningsberettigedes og/eller den ordregivende myndigheds afgørelse om sagsøgerens udelukkelse, og for det andet af den kompetente anvisningsberettigedes og/eller den ordregivende myndigheds afgørelse, hvorved der anmodes om eller foretages en registrering af meddelelsen om sagsøgerens udelukkelse, som Kommissionen aktiverer i systemet for tidlig varslings og/eller i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, der forvaltes af Kommissionen.

Sagsøgeren har gjort gældende, at de anfægtede retsakter skal annulleres af følgende grunde:

1. For det første er væsentlige formforskrifter blevet tilsidesat.
2. For det andet er der sket en tilsidesættelse af bestemmelser i afgørelse 2014/792/EU ⁽¹⁾ om systemet for tidlig varslings og i forordning 2015/1929 ⁽²⁾ om systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, retten til at blive hørt og proportionalitetsprincippet.

3. For det tredje er de generelle principper om god forvaltningsskik og gennemsigtighed blevet tilsidesat.

-
- (¹) Kommissionens afgørelse 2014/792/EU af 13.11.2014 om det system for tidlig varsling, der skal anvendes af Kommissionens anvisningsberettigede og af forvaltningsorganerne (EUT L 329, s. 68).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/1929 af 28.10.2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 286, s. 1).

Sag anlagt den 4. maj 2016 – Cop mod EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)

(Sag T-215/16)

(2016/C 251/43)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Tyskland) (ved advokat H. Hofmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Conexa LLC (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Conexa LLC

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »AMPHIBIAN«
– International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 359 251

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1984/2015-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres eller ændres.

— Afgørelse truffet den 14. september 2015 af annullationsafdelingen ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) i ugyldighedssag nr. 9736 C annulleres eller ændres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der berammes en dato for mundtlig forhandling.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 10. maj 2016 – Internacional de Productos Metálicos mod Kommissionen

(Sag T-217/16)

(2016/C 251/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (Vitoria Gasteiz, Spanien) (ved advokaterne C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente og A. Monreal Lasheras)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Idet annullationsanbringenderne tages til følge, annulleres artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26. februar 2016 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej.
- Det anerkendes udtrykkeligt, at virkningerne af artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/278 af 26. februar 2016 om ophævelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varerne er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej, finder anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet ovenstående forordning, for så vidt som forordningens artikel 2 – selv om den antidumpingtold, der oprindeligt blev pålagt import af visse af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Malaysia, er blevet ophævet som en følge af afgørelser, der er vedtaget af de relevante instanser inden for WTO – begrænser den mulige tilbagebetaling af betalt told, idet det afvises, at ophævelsen har tilbagevirkende kraft, hvilket gør det muligt, rent juridisk, at opretholde antidumpingtold, der er i strid med WTO's bestemmelser, uden at der foreligger en objektiv begrundelse af hensyn til den offentlige orden for en sådan afgørelse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede forordnings artikel 2 er ulovlig, idet den er i strid med antidumpingaftalen.

- Sagsøgeren har i denne henseende anført, at da Kommissionen selv har anerkendt i den anfægtede forordning, at ophævelsen af antidumpingtolden er begrundet i Rådets tilsidesættelse af antidumpingaftalen, skal lovligheden af den anfægtede artikel bedømmes under hensyntagen til de forpligtelser, som Den Europæiske Union har påtaget sig ved undertegnelsen af antidumpingaftalen.

- Desuden kunne Den Europæiske Union, som det fremgår af antidumpingaftalen, kun indføre antidumpingtolden under overholdelse af den procedure, der er fastlagt i nævnte internationale aftale. Eftersom Rådet tilsidesatte flere bestemmelser ved påleggelsen af den ophævede antidumpingtold, som det udtrykkeligt er anerkendt i forordning (EU) 2016/278, har Den Europæiske Union på intet tidspunkt haft ret til at pålægge den ophævede antidumpingtold, hvorfor Den Europæiske Union under ingen omstændigheder kunne begrænse virkningerne af ophævelsen.
2. Andet anbringende, der er baseret på retssikkerhedsprincippet og princippet om ugrundet berigelse.
- Sagsøgeren har i denne henseende anført, at behovet for at anerkende den tilbagevirkende kraft af ophævelsen af antidumpingtolden beror på formålet med den i nærværende sag omhandlede forordning, der anerkender den tilsidesættelse af antidumpingaftalen, som Rådet begik ved indførelsen af den ophævede told.
- Som Domstolen har krævet, skal medlemsstaterne tilbagebetale de beløb, der er opkrævet under tilsidesættelse af fællesskabsretten, og den samme konklusion gælder for de beløb, som Den Europæiske Union har opkrævet under tilsidesættelse af sin egen lovgivning, herunder antidumpingaftalen. Såfremt det afvises, at ophævelsen har tilbagevirkende kraft, vil dette indebære, at borgerne må tåle virkningerne af en ulovlig handling uden at kunne gøre sig nogen forhåbninger om kompensation for de retsstridige tab, som de aldrig burde være påført.
3. Tredje anbringende, der er baseret på princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- Anderkendelsen af, at der foreligger en tilsidesættelse af de internationale forpligtelser, som Den Europæiske Union har påtaget sig, hvilken tilsidesættelse består i påleggelsen af en antidumpingtold i strid med antidumpingaftalen, gav anledning til en berettiget forventning om, at Kommissionen ville vedtage regler, der hænger sammen med den tilsidesættelse, som Kommissionen selv har anerkendt, uden at opretholde de retsstridige virkninger, som skyldes en ulovlig antidumpingtold.

Sag anlagt den 5. maj 2016 – Massive Bionics mod EUIPO – Apple (DriCloud)

(Sag T-223/16)

(2016/C 251/45)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Massive Bionics, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Galindo Martens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Apple, Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Massive Bionics, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »DriCloud« – registreringsansøgning nr. 11 723 509

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. marts 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 339/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – WE Brand (EW)**(Sag T-241/16)**

(2016/C 251/46)

*Stævningen affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Rivas Zurdo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luxembourg)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* El Corte Inglés, SA*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »EW« – registreringsansøgning nr. 12 326 468*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. februar 2016 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 426/2015-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anden part eller de andre parter tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

**Appel iværksat den 23. maj 2016 af Sergio Spadafora til prøvelse af Personalerettens kendelse af
7. april 2016 i sag F-44/15, Spadafora mod Kommissionen**

(Sag T-250/16 P)

(2016/C 251/47)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sergio Spadafora (Bruxelles, Belgien) (ved advokat G. Belotti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Der træffes afgørelse om realiteten i den sag, der er anlagt ved retten i første instans, og appellantens gives medhold i alle dennes påstande, herunder påstanden om erstatning på et beløb, som Retten fastsætter efter ret og billighed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Nærværende appel vedrører den afgørelse som blev truffet af Personaleretten den 7. april 2016, hvorved Personaleretten delvist afviste og delvist forkastede et søgsmål, der var anlagt med påstand om annullation af den afgørelse, som var truffet af generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om ikke at udnævne appellantens til stillingen som chef for kontoret »Legal Advice«, og om erstatning for det tab som appellantens påstår at have lidt som følge af den manglende mulighed for at blive ansat i denne stilling.

Til støtte for appellen har appellantens fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at der er begået rettergangsfejl i sagen for Personaleretten, som tilsidesætter appellantens interesser
 - Appellantens gør navnlig gældende, at Personaleretten i den appellerede kendelse ikke har anført nogen som helst begrundelse for, hvorfor sagen åbenbart skulle afvises.
2. Andet anbringende om, at de gengivne faktiske omstændigheder materielt set er urigtige, når de sammenholdes med de faktiske omstændigheder, som de fremgår af sagens akter
 - Appellantens gør navnlig gældende, at den ansøger, som blev ansat i stillingen, ikke har tilstrækkelig erfaring, og at der blev foretaget en forkert vurdering af geografisk balance og princippet om lighed mellem fortjenester.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af EU-retten, henset til at forbuddet mod forskelsbehandling på grund af nationale og sprog ikke blev iagttaget under forhåndsudvælgelse af ansøgerne.
4. Fjerde anbringende om urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder.
5. Femte anbringende om en retlig »retlig kvalificering« af appellantens påstand, hvorved Personaleretten skulle udvide retsvirkningerne af annullationen af den anfægtede afgørelse til også at omfatte ugyldigheden af den omhandlede udvælgelsesprøve i og med, at der var konstateret »uregelmæssigheder«.

Sag anlagt den 19. maj 2016 – Steel Invest & Finance (Luxembourg) mod Kommissionen

(Sag T-254/16)

(2016/C 251/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Luxembourg) (ved advokat E. van den Broucke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Principalt:

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har foretaget flere urigtige vurderinger og har tilsidesat sin begrundelsespligt, da den kvalificerede Foreign Strategic Investment Holdings lån til Steel Invest & Finance (Luxembourg) som en fordel, både hvad angår analysen af, om det kunne sammenlignes med lån fra Sumitomo og Rabobank, og hvad angår anvendelsen af referencesatsmeddelelsen fra 2008.

Subsidiært:

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har foretaget en åbenbart urigtig vurdering hvad angår foreneligheden af det lån, som Foreign Strategic Investment Holding har ydet til Steel Invest & Finance (Luxembourg), idet den fandt, at meddelelsen fra 2009 om midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise, ikke fandt anvendelse.

Under alle omstændigheder og følgelig:

- Artikel 1, litra e), i Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 94 af 20. januar 2016 vedrørende statsstøtte SA.33926 2013/C iværksat af Belgien til fordel for Duferco erklæres ugyldig.
- Afgørelsens artikel 2-4 erklæres ugyldige, for så vidt som de vedrører det lån, som Foreign Strategic Investment Holding har ydet til Steel Invest & Finance (Luxembourg).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at der ikke forelå en fordel ved Foreign Strategic Investment Holdings lån til Steel Invest & Finance (Luxembourg), og om at Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering ved at finde, at det pågældende lån udgjorde statsstøtte.
2. Andet anbringende om den åbenbart urigtige vurdering, som Kommissionen har begået hvad angår anvendelsen af Meddelelse fra Kommissionen – Midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (EUT 2009, C 83, s. 1).

Sag anlagt den 19. maj 2016 – NM mod Det Europæiske Råd

(Sag T-257/16)

(2016/C 251/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NM (Lesbos, Grækenland) (ved solicitor B. Burns og P. O'Shea, BL)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd

Sagsøgerens påstande

- Aftalen mellem Det Europæiske Råd og Tyrkiet af 18. marts 2016 med overskriften »Erklæring fra EU og Tyrkiet, 18. marts 2016«, annulleres.
- Det Europæiske Råd tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at aftalen mellem Det Europæiske Råd og Tyrkiet af 18. marts 2016 med overskriften »Erklæring fra EU og Tyrkiet, 18. marts 2016«, er uforenelig med EU's grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 1, 18 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om, at Tyrkiet ikke er et sikkert tredjeland som omhandlet i artikel 36 i direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13-34).
3. Tredje anbringende om, at Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212, 7.8.2001, 12-23), skulle have været gennemført.

4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede aftale faktisk er en bindende traktat eller »retsakt« med retsvirkninger for sagsøgeren, og manglende overholdelse af artikel 218 TEUF og/eller artikel 78, stk. 3, TEUF enten samlet eller hver for sig medfører, at den anfægtede aftale er ugyldig.
5. Femte anbringende om, at forbuddet mod kollektiv udvisning som omhandlet i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er overtrådt.

Sag anlagt den 25. maj 2016 – Mediterranean Premium Spirits mod EUIPO – G-Star Raw (GINRAW)

(Sag T-258/16)

(2016/C 251/50)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Mediterranean Premium Spirits, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Mora Granell og J. Romaní Lluch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Mediterranean Premium Spirits, SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »GINRAW« – EU-varemærkeansøgning nr. 12 431 681

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. marts 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1583/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den meddeler afslag på registrering af EU-ordmærke nr. 12 431 681 »GINRAW« i klasse 21 og 33 og følgelig tillades nævnte varemærke registreret.
- EUIPO og – i påkommende tilfælde – intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 75 i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 23. maj 2016 – Trost Auto Service Technik mod EUIPO (AUTOSERVICE.COM)**(Sag T-259/16)**

(2016/C 251/51)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Trost Auto Service Technik SE (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat P. Kohl)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »AUTOSERVICE.COM« – registreringsansøgning nr. 13 593 678*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. marts 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1770/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. maj 2016 – Pempe mod EUIPO – Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)**(Sag T-271/16)**

(2016/C 251/52)

Stævningen affattet på engelsk

Parter*Sagsøger:* Yusuf Pempe (Créteil, Frankrig) (ved advokat A. Vivès-Albertini)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Marshall Amplification plc (Milton Keynes, Det Forenede Kongerige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Yusuf Pempe

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS« – registreringsansøgning nr. 11 570 264

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. marts 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 376/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen afvises i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 vedrørende bevis for brug og risikoen for forveksling mellem tegn.

Sag anlagt den 30. maj 2016 – Viridis Pharmaceutical mod EUIPO – Hecht-Pharma (Boswelan)

(Sag T-276/16)

(2016/C 251/53)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Viridis Pharmaceutical (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne C. Spintig, S. Pietzcker og M. Prasse)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hecht-Pharma GmbH (Hollnseth, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Viridis Pharmaceutical

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Boswelan« – EU-varemærkeregistring nr. 3 381 563

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. februar 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2837/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som der herved meddeltes afslag på sagsøgerens klage over fortabelseserklæringen vedrørende EU-varemærke nr. 003381563 angående »lægemidler til behandling af dissemineret sclerose«.

-
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 – reel brug af varemærket
 - Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 – der foreligger rimelig grund til manglende brug af varemærket
 - Tilsidesættelse af artikel 83, i forordning nr. 207/2009, særligt af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
-

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 2. juni 2016 – Bermejo Garde mod EØSU

(Sag F-41/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — hjemvisning til Personaleretten efter ophævelse — vedtægtens artikel 12a — tjenestemand, der har været udsat for chikane — vedtægtens artikel 22a — tjenestemand, som slår alarm — ansøgning om bistand — afslag — ret til beskyttelse — betingelser — afslag — konsekvenser — påstand om erstatning)

(2016/C 251/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Moises Bermejo Garde (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (først ved U. Schwab og M. Lernhart, som befuldmægtigede, og advokat B. Wägenbaur, derefter ved K. Gambino, som befuldmægtiget, og advokat B. Wägenbaur, og endelig ved K. Gambino og X. Chamodraka, som befuldmægtigede, og advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Personalesag – Påstand om annullation af flere afgørelser om at bringe sagsøgerens stilling som kontorchef i Juridisk Tjeneste til ophør med øjeblikkelig virkning, om at forflytte ham til Logistiktjenesten og om afslag på hans formelle ansøgning om bistand, samt påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Afgørelserne truffet af formanden for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg den 24. marts 2010 om at bringe Moises Bermejo Gardes tidligere stilling som kontorchef i Juridisk Tjeneste til ophør og den 13. april 2010 vedrørende hans omplacering, annulleres.
- 2) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg betaler Moises Bermejo Garde et beløb på 25 000 EUR.
- 3) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bærer sine egne omkostninger og betaler de af Moises Bermejo Garde afholdte omkostninger i sag F-41/10, sag T-530/12P og sag F-41/10 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010, s. 55.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. maj 2016 – GW mod Kommissionen(Sag F-111/15) ⁽¹⁾**(Personalesag — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af udgifter til lægebehandling — konkret og indgående undersøgelse)**

(2016/C 251/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GW (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. S. Bohr og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at yde sagsøgeren og hans ægtefælle godtgørelse af udgifterne vedrørende tre regninger for lægeligt indgreb og behandlinger i forbindelse med den cancer, som hun lider af.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse om afslag på at anse de udgifter vedrørende sundhedsydelser til T, som er anført under opgørelserne nr. 67 og nr. 68 af 7. februar 2014 og nr. 72 af 12. marts 2014, for godtgørelsesberettigede, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af GW afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015, s. 55..

Sag anlagt den 31. marts 2016 – ZZ mod Kommissionen

(Sag F-18/16)

(2016/C 251/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne F. Sciaudone og R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af Kommissionens afgørelse, hvorefter denne ikke er af den opfattelse, at sagsøgeren har et særligt ansvar, som giver anledning til, at han indplaceres som »kontorchef eller tilsvarende« eller »konsulent eller tilsvarende« i henhold til artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten, samt påstand om, at det fastslås, at Kommissionens meddelelse SEC (2013) 691 af 18. december 2013, som ændrer reglerne vedrørende sammensætningen af kommissionsmedlemmernes kabinetter og vedrørende talsmændene

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning om at blive anset for at have et særligt ansvar, som giver anledning til en indplacering som »konsulent eller tilsvarende« i henhold til artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten.
- Subsidiært annulation af meddelelsen af 2013 (og af meddelelsen af 2014, for så vidt angår den del, hvori der henvises til meddelelsen af 2013), såfremt der ikke sker en fuld og ikke-diskriminerende gennemførelse af artikel 30, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. april 2016 – ZZ mod Frontex**(Sag F-21/16)**

(2016/C 251/57)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat Spyros A. Pappas)*Sagsøgt:* Frontex**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt og påstand om erstatning for løntab og pensionsrettigheder.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Frontex' afgørelse af 26. juni 2015 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt.
- Frontex tilpligtes at erstatte sagsøgerens løntab og pensionsrettigheder.
- Frontex tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 29. april 2016 – ZZ mod CPVO**(Sag F-22/16)**

(2016/C 251/58)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)*Sagsøgt:* EF-Sortsmyndigheden (CPVO)**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat og påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. juni 2015 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat efter den 31. december 2015.
- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 20. januar 2016 om afslag på sagsøgerens klage af 15. september 2015 over førnævnte afgørelse.
- Erstatning for det således lidt økonomiske tab, der foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 119 767 EUR.
- Sagsøgeren tildeles en erstatning på 30 000 EUR for det lidt ikke-økonomiske tab.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 2. maj 2016 – ZZ mod Kommissionen**(Sag F-23/16)**

(2016/C 251/59)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om, at sagsøgeren tildeles erstatning for det økonomiske tab, han angiveligt har lidt som følge af den påståede forsinkelse i forbindelse med tilrettelæggelsen af omklassificeringen 2013

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes fuldt ud at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt som følge af forsinkelsen i forbindelse med tilrettelæggelsen af omklassificeringen 2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 13. maj 2016 – ZZ mod Kommissionen**(Sag F-24/16)**

(2016/C 251/60)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat F. Moyse)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation af afgørelsen om afslag på ansøgningen om, at Kommissionen ændrer beregningen af sagsøgerens økonomiske rettigheder som følge af hans afskedigelse efter ansøgning fra Kommissionen i 2000

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 15. marts 2016 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. maj 2016 – ZZ mod EEAS**(Sag F-25/16)**

(2016/C 251/61)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. juli 2015 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 3 i forfremmelsesåret 2013 og påstand om erstatning

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. juli 2015 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 3 i forfremmelsesåret 2013 annulleres.
 - EEAS tilpligtes at betale en erstatning på 15 000 EUR til sagsøgeren.
 - EEAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA